

[Boligministeren]

måde med en helt anden teknik; vi har mindre enheder, vi har tæt-lavt byggeri, vi har en bedre teknik. Vi forventer derfor også, at de byggeskader, som vi ikke kan undgå at se på i fremtiden, også vil være færre i omfang og i pris.

Vi har foretaget nogle vurderinger, som siger os, at der absolut ikke er basis for den store frygt med hensyn til konsekvenser for huslejen på dette område, og det vil jeg meget gerne vende tilbage til i udvalget, sådan at vi kan få en grundigere vurdering af konsekvenserne af lovforslaget på det område. Men der er i hvert fald ingen grund til ved denne lejlighed at lægge skjul på, at de bemærkninger, som har været fremme i den offentlige debat, på mange måder er stærkt overdrevne.

Må jeg så afslutningsvis sige, at vi jo her taler om en meget vigtig lov på boligområdet, som er ganske omfattende. Jeg føler derfor trang til endnu en gang at sige tak for en stor, bred tilslutning til hovedprincipperne i dette lovforslag. De tekniske spørgsmål, der måtte være, vil jeg med glæde vende tilbage til i udvalget.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Kun ganske kort vil jeg godt knytte en bemærkning til boligministerens svar vedrørende det stigende byggeri på ældreboligområdet på ca. 3.000 boliger. Jeg vil godt gøre boligministeren opmærksom på, at der rent faktisk er sket det, at der er opført 2.218 ældreboliger, men samtidig, hr. minister, er der nedlagt 2.218 plejehjemspladser.

Så vi skal altså ikke rose os af, at der er blevet så mange flere ældreboliger.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal ikke gå ind i en korrektion af talstørrelser. Når jeg nævnte ældreboligbyggeriet, så var det bare for at understrege, at selv om der sker en reduktion i kvoten for det almennyttige byggeri, som beskæftigelsesmæssigt kan have en relativt negativ effekt, så skal vi altså ikke glemme, at der på en række andre områder beskæftigelsesmæssigt sker noget på boligområdet, f.eks. – og så nævnte jeg ældreboligbyggeriet, som nu er oppe på 3.000, og byfornyelsesaktiviteterne, som vi har fået en udvidet ramme af, osv.

Det var ud fra et beskæftigelsesmæssigt hensyn, jeg understregede, at der er sket en udvik-

ling, som vi i øvrigt kunne bruge megen tid på at diskutere; men jeg tror, at det, vi kan være enige om, er, at den beskæftigelsesmæssige effekt i hvert fald er der.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Så går vi til anden omgang.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg har nogle kommentarer til ministerens bemærkninger vedrørende byfornyelsesbehovet.

Jeg er meget enig med ministeren i, at det kommer til at spille en stadig større rolle både beskæftigelsesmæssigt og boligpolitisk; det er der ingen tvivl om. Der er heller ingen tvivl om, at boligbehovet vil være dækket i løbet af en overskuelig årrække. Det er klart, at det skal vi tage hensyn til. Ingen her i Folketinget er forhåbentlig så åndssvage, at de vil bygge boliger, der notorisk ikke er brug for.

Men pointen er, at lige i øjeblikket er der brug for det. I 1991 er der brug for det. I 1992 vil jeg også mene at der er brug for det. Og vores argumentation går ud på, at det er usagligt at skære ned på kvoten i 1991, og det er jo det, vi snakker om her; dér er det usagligt. Det er sagligt at tage hensyn til, at behovet vil være dækket efter år 2000. Det er sagligt, og det skal vi tage hensyn til. Men det er ikke sagligt, især ikke under hensyn til, at det øvrige boligbyggeri er voldsomt på retur, at skære så voldsomt ned i 1991.

Så lige vedrørende dette med statens udgifter. Ja, vel skal vi se på statens udgifter, men så vil jeg også godt bede boligministeren se på en anden udgift, som er ganske betragtelig. Problemet er, at kursen på de indeksobligationer, der skal finansiere det almennyttige byggeri, nu er nede på omkring 72-73. I finanslovforslaget fra august var den på 80. Det giver faktisk staten meget voldsomme ekstraudgifter.

Hvad er problemet med kursen på indeksobligationer? Det er realrenteafgiften; investorerne tror ikke på, at vi kan fastholde den. Jeg har tidligere presset regeringen for, at staten går ind og opkøber disse indeksobligationer for at give et signal til investorerne om, at vi kan fastholde realrenteafgiften. Det siger regeringen i Markedsudvalget, det siger regeringen i alle mulige andre sammenhænge at den vil, men regeringen vil ikke lade handling følge ord.